

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Csp/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519201721
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2519201721.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56/5590, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 664 878, zastúpený: Mgr. Lenka Heřmáňková, usadená euroadvokátka, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 50 239 406 proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX E. F. G. o zaplatenie 1.750,04 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaná má **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 22.08.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.750,04 Eur, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 17,11 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.750,04 Eur od 24.08.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.07.2019 medzi postupcom - spoločnosťou Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná a právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s. uzatvorili dňa 09.04.2013 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: 00-0001953648. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany Tatra banky, a.s. úver vo výške 6.200,-Eur. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť formou pravidelného splácania v mesačných splátkach v dohodnutých termínoch, a rovnako sa zaviazala platiť úroky z nesplatennej časti úveru v zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky bezúčelových spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby ako aj Všeobecné podmienky Tatrabanky a.s. Vzhľadom k tomu, že sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou pravidelných splátok, bola zo strany žalobcu (právneho predchodcu) opakovane vyzvaná k úhrade splatných dlžných splátok vrátane príslušenstva. Pretože ani potom žalovaná dlžnú sumu neuhradila, prehlásil žalobca pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom ku dňu 23.08.2016 (dátum splatnosti) za splatné. K samotnej zmluve žalobca uviedol, že administratívnym pochybením a nedopatrením došlo zo strany žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu k strate zmluvy, avšak jednotlivé prílohy žalobného návrhu jednoznačne preukazujú vznik zmluvného vzťahu. Predmetné tvrdenie žalobca okrem iného preukazuje aj výpisom z bankovej knihy.

3. Okresný súd Piešťany vydal dňa 31.10.2019 platobný rozkaz č. k. 4Csp/62/2019 - 145, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu.

4. Žalovaná podala dňa 10.02.2020 odpor proti platobnému rozkazu. V odpore namietala, že predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahuje neprijateľné podmienky a neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. – termín konečnej splatnosti, adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, preto je úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná uviedla, že zaplatila spolu 6.337,75 Eur pri výške úveru 6.200,- Eur a preto žiadala žalobu zamietnuť.

5. Uznesením č. k. 4Csp/62/2019 – 164 zo dňa 25.02.2020 súd platobný rozkaz č. k. 4Csp/62/2019 – 145 zo dňa 31.10.2019 zrušil v plnom rozsahu.

6. Vo vyjadrení k odporu doručenom súdu dňa 16.03.2020 žalobca uviedol, že sa mu podarilo z archívu právneho predchodcu obstaráť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, avšak predmetná zmluva bola uzavretá elektronicky prostredníctvom služby internet banking, takže žalobca ani jeho právny predchodca nedisponujú klasickou zmluvou vyhotovenou fyzicky. Žalobca ďalej svoje tvrdenie opiera aj prehľad splátok a predkladá výpis k úveru, z ktorého vyplýva, ako boli sumy splácané a započítané. Žalovaná mohla čerpať poskytnutý úver počnúc dňom 09.04.2013 vo výške 6.200,- Eur, avšak tento úver bol navýšený dňa 03.06.2016 o sumu 261,66 Eur. Žalovaná podľa výpisu zaplatila celkom sumu 6.053,61 Eur, z čoho bola suma 4.711,62 Eur použitá na úhradu istiny, suma 1.264,41 Eur použitá na úhradu zmluvných úrokov, suma 60,- Eur použitá na poplatky, ďalej suma 8,20 Eur sa započítala na sankčné úroky a suma 9,38 Eur na úroky z istiny. Rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru 6.461,66 Eur a úhradou žalovanej v stĺpci istiny v celkovej výške 4.711,62 Eur predstavuje žalobcom požadovanú sumu v žalobnom návrhu vo výške 1.750,04 Eur. Žalobca si však v konaní uplatňuje len úhradu istiny a zákonného úroku z omeškania, bez akýchkoľvek ďalších poplatkov a zmluvných úrokov, kapitalizovaných zmluvných úrokov, zmluvných pokút či poplatkov za poistenie. Skutočnosti, ktoré žalovaná namietala, sú uvedené v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva pojednáva o výške poskytnutého bezúčelového spotrebiteľského úveru, o výške úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN ich priemernej hodnote. Je stanovený dátum poskytnutia úveru, konečná splatnosť úveru, výška pravidelnej mesačnej splátky, termín jej splatnosti a tiež je stanovená konkrétna výška ktorú má žalovaná na konci uhradiť.

7. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.05.2020 žalovaná dodala, že v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN vrátane matematického výpočtu.

8. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 15.08.2022 žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a riadne neoveril bonitu žalovanej. Zmluva tiež neobsahuje celkové náklady za spotrebiteľský úver. Žalovaná zároveň vzniesla námietku premlčania a namietla aj zosplatnenie úveru, ktoré považuje za neplatné. Zákon vyžaduje dva úkony – výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca predložil len oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.08.2016, bez doručky, že jej bol zasielaný takýto list. Nepredložil žiadnu výzvu, ktorou by ju právny predchodca vyzýval, že je v omeškaní s viac ako tromi splátkami. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným následne postúpenie údajne vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore. Namietla, že nebol dodržaný zákon o bankách a právny predchodca žalobcu žalovanej nezaslal ani oznámenie o postúpení pohľadávky.

9. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 28.08.2024 žalobca uviedol, že nakoľko bola žalovaná zamestnancom právneho predchodcu Tatra banky a.s., bol jej poskytnutý úver podľa platovej triedy. Žalovaná si je vedomá spôsobov poskytnutia úveru a svoje schopnosti chce oproti žalobcovi využiť, odvrátiť úplne pozornosť od podstaty toho, že úver jej bol výhodne poskytnutý, že peňažné prostriedky prijala, využila ich vo svoj prospech a žalobcovi v celom rozsahu nevrátila.

10. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 25.09.2024 žalovaná uviedla, že premlčané to nie, lebo poslednú splátku zaplatila 01.02.2019. Zároveň namietla, že žalobca nepredložil kompletnú zmluvu o úvere.

11. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.10.2024 žalobca uviedol, že predložený podací hárok č. H. v tom čase rieši doručovanie viacerých zosplatnených úverov žalovanej. Nie je možné preto presne určiť, na ktorú obálku bolo pridelené konkrétne sledovacie číslo sporného úveru.

Podstatné podľa žalobcu je, že odoslal žalovanej písomnosť (odovzdal ju doručovaciemu podniku) ohľadom oznámenia zosplatnenia úveru dňa 17.08.2016. Predmetná písomnosť bola doručená podľa všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, keď podľa bodu 4.5.5. písomnosti doručované kuriérskou službou sa považujú za doručené tretí deň po jej odovzdaní doručujúcej osobe, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia. Tretí deň padol na 23.08.2016 ako pracovný bankový deň a následne 24.08.2016 riešil žalobca omeškanie po zosplatnení úveru.

12. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29.04.2025 žalovaná uviedla, že zosplatnenie úveru je neplatné z dôvodu, že žalobca neposlal riadnu výzvu, ktorá by obsahovala obligatórnu špecifikáciu (identifikáciu) splátky, s ktorou bola v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Kvalifikované výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka majú spĺňať náležitosti. Výzva zo dňa 12.10.2015 neobsahuje identifikáciu splátky, s ktorou sa žalovaná omeškala.

13. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to výpis z bankovej knihy zo dňa 02.08.2019, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.08.2016, upozornenie zo dňa 12.10.2015, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 11.07.2019, podací hárok zo dňa 12.10.2015 č. H., podací hárok zo dňa 17.08.2016 č. H., podací hárok zo dňa 17.07.2019 č. H., obchodné podmienky pre poskytovanie bezúčelových spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby a Dohoda a zrážkach zo mzdy zo dňa 09.04.2013, výpis z úveru.

14. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovanej, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti.

15. Súd sa oboznámil so žalobou, odporom žalovanej proti platobnému rozkazu, písomnými vyjadreniami strán sporu, vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

16. Právny predchodca žalobcu, Tatra banka, a. s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby a Dohoda o zrážkach zo mzdy, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 6.200,- Eur za nasledovných podmienok: výška úrokovej sadzby: 7,90 %, RPMN: 8,31 %, priemerná RPMN: 18,86 %, dátum poskytnutia úveru: okamihom uzatvorenia zmluvy, konečná splatnosť úveru: do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, výška pravidelnej mesačnej anuitnej splátky úveru: 108,74 Eur, termín platnosti splátky a poistného: 1. dňa príslušného mesiaca, počet splátok: 72, typ poistenia: C, výška mesačného poistného pre poistenie: 5,44 Eur, výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť: 7.829,28 Eur. Zmluva bola uzatvorená elektronicky. Banka akceptovala Návrh na uzavretie zmluvy dňa 09.04.2013.

17. Podľa výpisu z úveru bol úver poskytnutý dňa 09.04.2013 vo výške 6.200,- Eur. Dňa 03.06.2016 bol úver navýšený o 261,66 Eur.

18. Podľa výpisu z bankovej knihy a výpisu z úveru sa jedná o bezúčelový spotrebiteľský úver číslo produktu LD1309900006, číslo zmluvy 00-0001953648, poskytnutý dňa 09.04.2013.

19. Listom označeným ako upozornenie zo dňa 12.10.2015 Tatra banka, a. s. oznámila žalovanej, že eviduje voči nej ku dňu 10.10.2015 pohľadávku v omeškaní: spotrebiteľský úver LD1309900006 – suma v omeškaní 124,07 Eur. Žalovaná bola vyzvaná, aby pohľadávku uhradila do 7 dní odo dňa odoslania tohto listu, inak banka podnikne ďalšie kroky smerujúce k vymoženiu pohľadávky. Podľa poštového podacieho hárku bola výzva odoslaná žalovanej dňa 12.10.2015.

20. Listom označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.08.2016 Tatra banka, a. s. oznámila žalovanej, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam neeviduje úhradu splatnej pohľadávky zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru pre fyzické osoby č. 00-0001953648 a keďže tento stav pretrváva viac ako tri mesiace od vzniku omeškania, banka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru. Dňom doručenia tohto oznámenia sa stáva splatnou pohľadávka banky z úveru, ktorá ku dňu 16.08.2016 predstavuje sumu 3.702,38 Eur a pozostáva z istiny 3.546,61 Eur, riadneho úroku

155,57 Eur a úroku z omeškania 0,20 Eur. Podľa poštového podacieho hárku bola výzva odoslaná žalovanej dňa 17.08.2016.

21. Listom označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019 Tatra banka, a. s. oznámila žalovanej, že pohľadávku vo výške 1.767,15 Eur vrátane príslušenstva, ktorá vznikla zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 00-0001953648 postúpila novému veriteľovi, spoločnosti Consulting One Sk, s. r. o., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.07.2019. Podľa poštového podacieho hárku bola výzva odoslaná žalovanej dňa 17.07.2019.

22. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

23. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

24. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

25. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497).

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

35. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

36. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú, preto ju v celom rozsahu zamietol.

37. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Tatra banka, a. s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 09.04.2013 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 6.200,- Eur. Žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že žalobca pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupovala teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť.

38. Vychádzajúc z dohodnutých zmluvných podmienok, žalovaná bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 108,74 Eur. Podľa ustanovenia § 565 v spojení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, pričom ak sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dodávateľ môže právo podľa § 565 uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Žalobca žalobu postavil na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu Tatra banka, a. s. listom označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.08.2016 vyhlásila úver za predčasne splatný po tom, čo bola žalovaná upozornená na možnosť uplatnenia tohto práva veriteľa. Pri uplatnení tohto práva však veriteľ musí dodržať zákonný postup podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

40. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná nesplácala poskytnutý úver riadne a včas. Právny predchodca žalobcu Tatra banka, a. s. listom zo dňa 12.10.2015 označeným ako upozornenie vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v omeškaní vo výške 124,07 Eur a súčasne žalovanú upozornil, že pokiaľ nedôjde k úhrade dlžnej sumy do 7 dní odo dňa odoslania listu, podnikne ďalšie kroky smerujúce k vymoženiu pohľadávky. Nakoľko žalovaná požadovanú sumu nezaplatila, žalobca listom zo dňa 17.08.2016 vyzval žalovanú k splateniu celého čerpaného úveru, kedy sa mal záväzok žalovanej stať splatným v celom rozsahu.

41. Vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu a predložené listinné dôkazy týkajúce sa tvrdeného predčasného zosplatnenia úveru súd skúmal, či právny úkon vyhlásenia okamžitej splatnosti celého zostatku poskytnutého spotrebiteľského úveru bol uskutočnený za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a či realizáciou tohto právneho úkonu žalovaná skutočne stratila výhodu splácať úver v mesačných splátkach a či veriteľovi vzniklo právo žiadať od žalovanej zaplataenie celej pohľadávky naraz. Po vyhodnotení uvedeného dospel súd k záveru, že k realizácii tohto právneho úkonu nedošlo platne (riadne) a žalovanej miesto toho naďalej aj po 17.08.2016 svedčilo právo splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a veriteľ nemal právo žiadať od žalovanej zaplataenie celého zostatku poskytnutého úveru naraz, a to s poukazom na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022.

42. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplataenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakolko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

43. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplataenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). S ohľadom na uvedený záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné právny úkon veriteľa zo dňa 12.10.2015, ktorým vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v omeškaní vo výške 124,07 Eur vyhodnotiť za absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre svoju neurčitost', resp. podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákonnej úpravy v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ totiž veriteľ v tomto právnom úkone presne neurčil, pre ktorú konkrétnu anuitnú (mesačnú) splátku mieni využiť svoje právo vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku úveru, ale len vo všeobecnosti vyzval žalovanú na úhradu „pohľadávky v omeškaní v sume 124,07 Eur“, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu tohto práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok, t. j. uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt, a to trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplataením splátky, pre ktorej nesplnenie sa má stať splatný celý dlh, a pätnásťdňovej lehoty na upozornenie spotrebiteľa o možnosť uplatniť právo žiadať o zaplataenie celého dlhu pred jeho reálnym uplatnením. Inak povedané, v prípadne výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, by z tohto právneho úkonu malo byť nepochybné, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplataením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškание v prípade jeho trvania je viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pričom táto výzva sa musí dostať k spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako o tri mesiace, aby sa prípadným zaplataením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplataeniu celej pohľadávky. Jedná sa o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, ktoré môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke, za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné a nevyhnutné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplataenia úveru. Právne úkony veriteľa podľa ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. list označený ako upozornenie zo dňa 12.10.2015 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.08.2016 neuvádzajú konkrétnu nezaplataenú splátku, pre ktorú bol úver zosplataený, v dôsledku čoho uvedené právne úkony súd považuje za neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ

ide o upozornenie zo dňa 12.10.2015, banka v rozpore s výslovnou dikciou ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupozornila žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 - žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ale v upozornení len uviedla, že v prípade nezaplatenia omeškanej sumy podnikne ďalšie kroky smerujúce k vymoženiu pohľadávky. Námieta žalovanej, že výzvy jej neboli doručené, je však neopodstatnená, nakoľko žalobca predloženými podaciami hárkami preukázal ich odoslanie žalovanej na adresu uvedenú v zmluve, čím sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej; to však nič nemení na tom, že výzvy sú neplatné z iného, vyššie uvedeného dôvodu.

44. K určitosť výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024, ktorý konštatoval: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

45. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024, v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

46. Zosumarizujúc vyššie zmienené, pre platný právny úkon zosplatnenia (v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatňuje celý dlh. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že k uplatneniu práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku spotrebiteľského úveru nemohlo platne a účinne dôjsť, pretože zo strany veriteľa neboli pri tomto právnom úkone splnené osobitné podmienky vyžadované § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. októbra 2024).

47. V nadväznosti na záver súdu vo vzťahu k neplatnému zosplatneniu úveru súd zároveň poznamenáva, že následkom toho, že nedôjde k zosplatneniu pohľadávky, (či už z vôle veriteľa alebo ako dôsledok nesplnenia zákonných /zmluvných náležitostí zosplatnenia pohľadávky) je skutočnosť, že veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy. Ak však veriteľ uplatňuje na súde ako spotrebiteľský spor dlžnú sumu titulom zosplatnenia (ktorá je aj tak vyčíslená) a následne by (v dôsledku zistenia, že na zosplatnenie nebol splnený zákonný predpoklad) uplatňoval túto sumu alebo jej časť titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa súdu o takú podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods. 2 CSP za zmenu žaloby, ktorá sa však podľa § 294 CSP v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaným spotrebiteľ, nepripúšťa. Nakoľko žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, súd nemohol nárok posudzovať inak, napríklad ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, ktorý žalobcom ani nebol uplatnený (obdobne Krajský súd v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022).

48. Nie je úlohou súdu v prípade nekonkrétnej notifikácie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka) preskúmaním platobnej histórie úverového vzťahu, či „rozpočítavaním“ dlžných súm zisťovať (čo naráža aj na „procesné limity“ v zmysle § 132 ods. 2 CSP), pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ úver zosplatniť. Vo svojej podstate by nešlo o nič iné, ako len na základe vlastnej iniciatívy konajúceho súdu (a namiesto žalobcu, ktorého takáto povinnosť

zaťažuje) vymedzenie takého skutkového stavu, ktorý zodpovedá hypotéze príslušnej právnej normy a na základe ktorého by bol žalobca v spore (aspoň čiastočne) úspešný. Niet najmenších pochyb, že takáto požiadavka je v absolútnom rozpore nielen s princípmi civilného sporového konania, ale prioritne v rozpore s elementárnymi ústavnými zásadami nestrannosti súdu a rovnosti postavenia strán pred súdom (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.11.2024, sp. zn. 9Co/138/2024).

49. Nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu úveru, nemohlo dôjsť ani platnému postúpeniu pohľadávky banky - veriteľa na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Námietka žalovanej, že jej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky je však neopodstatnená, nakoľko žalobca predloženým podacím hárkom preukázal odoslanie oznámenia žalovanej na adresu uvedenú v zmluve, čím sa dostalo do dispozičnej sféry žalovanej; vzhľadom na záver súdu o neplatnom postúpení pohľadávky z iného dôvodu je však táto námietka bezpredmetná.

50. Žalobca sa v spore domáhal voči žalovanej zaplata žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovanej z úverovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou Tatra banka, a. s., pričom žalovanú pohľadávku mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.07.2019 od Tatra banky, a. s., t. j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aj aktívnu vecnú legitimáciu na strane žalobcu, súbežne však pre vyhodnotenie aktívnej vecnej legitimácie bolo v danom prípade potrebné skúmať aj skutočnosť, či došlo k predčasnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa, banky.

51. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Vecná legitimácia účastníka je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý zodpovedá na otázku, či je žalobca nositeľom tvrdeného subjektívneho práva a či žalovaný je nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti. Ide teda o to, či uplatnený nárok si podľa hmotného práva mohol uplatniť práve žalobca a či v žalobe označil pasívne legitimovaný subjekt, ktorý je podľa hmotného práva nositeľom povinnosti, o ktorú v konaní ide. Nedostatok vecnej legitimácie vedie k zamietnutiu žaloby.

52. Z vyššie uvedeného záveru, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala až konečnou splatnosťou úveru podľa zmluvy dňa 01.05.2019. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Tatra bankou, a. s. a žalobcom bola uzatvorená dňa 11.07.2019. Postúpenie pohľadávky z banky na tzv. „inú osobu“ je možné realizovať len v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. Predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť, ako je tomu v uvedenom prípade, môžu teda byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti pri súčasnom splnení podmienky, že banka písomne vyzvala svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní.

53. Tatra banka, a. s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej (ktorá je predmetom tohto sporu) žalobcovi len po tom, ak bola žalovaná napriek jeho písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a to aj bez súhlasu žalovanej. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovanej prihliadnúť (rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.4.2016, sp. zn. 26Co/445/2015).

54. Súd teda skúmal, či sú splnené základné predpoklady platného postúpenia žalovanej pohľadávky, teda či predmetom postúpenia bola spôsobilá pohľadávka a tiež existenciu písomnej výzvy banky žalovanému, ktorý bol nepretržite 90 dní v omeškaní s plnením. Z listinných dôkazov predložených žalobcom v súdenom spore dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa, t. j. banky na žalobcu. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, preto súd žalobu zamietol. Banka mohla svoju pohľadávku z úverovej zmluvy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách voči žalovanej postúpiť inému subjektu iba v prípade, že postupovaná pohľadávka je už splatnou, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že neboli preukázané predpoklady platného postúpenia, a to písomná výzva banky a omeškanie žalovanej viac ako 90 dní. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by bola žalovaná v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní aj po výzve banky; banka síce neplatne zosplatnila úver, v danom prípade však nastala prirodzená splatnosť úveru konečnou splatnosťou úveru dňa 01.05.2019. Zmluva o postúpení pohľadávky bola podpísaná už 11.07.2019, t. j. pred uplynutím 90 dní od splatnosti úveru a výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nebola žalovanej zaslaná. Z uvedených dôvodov považoval súd zmluvu o postúpení pohľadávky v časti pohľadávky voči žalovanej za neplatnú, a preto žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný.

55. Žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, pretože nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť z dôvodu predčasného uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok pred uplynutím zákonom stanovenej lehoty 90 dní na plnenie žalovanou. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nebol preukázaný základný predpoklad vyžadovaný zákonom na platné postúpenie pohľadávky od pôvodného veriteľa na žalobcu a preto súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

56. Vzhľadom na záver súdu o neplatnom zosplatnení úveru, súd žalobu žalobcu zamietol, a to bez toho, aby podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a teda či nie je dôvod úver podľa tohto zákona posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na následný záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu súd sa ďalej nezaoberal vecnou opodstatnenosťou žaloby v jej merite, ale žalobu bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.